

# М Н Е Н И Е

на д-р Борис Димитров Вунчев,  
доцент по новогръцко езикознание (2.1. Филология - новогръцко езикознание),  
СУ „Св. Климент Охридски”,  
Факултет по класически и нови филологии,  
Катедра по класическа филология,

*за дисертацията на Даниела Василева Боянова-Минкова на тема:*

## **„ИНТЕГРАТИВЕН ЛИНГВОДИДАКТИЧЕН МОДЕЛ ЗА СПЕЦИАЛИЗИРАНО ОБУЧЕНИЕ ПО НОВОГРЪЦКИ ЕЗИК”**

Темата на дисертацията на Даниела Боянова е изключително актуална. Въпреки изучаването на новогръцки език в различни български ВУЗ до 1989 г. и стартирането на множество специалности с изучаване новогръцки език след 1990 г. (Новогръцка филология и Балканистика в СУ, Приложна лингвистика и Балканистика в ЮЗУ и ВТУ, Български и новогръцки език и Балканистика в ПУ) до този момент не са изработени модерни и съобразени с актуалните теоретични и методологични достижения учебници. Основна причина за това е и липсата на стройни лингводидактични модели, отчитащи спецификите на обучаемите, нуждите им, целите и задачите на обучението. Именно тази празнина идва да запълни дисертацията на Даниела Боянова.

Дисертацията започва обосновано с две общотеоретични глави: едната посветена на изучаването на новогръцки език в България до наши дни, а другата на преглед на основните съвременни методи на обучение с оглед и на преподаването на новогръцки.

Основната глава в дисертацията и същинска част от изследването е посветена на изработването и тестването на интегриран лингводидактичен модел за специализирано обучение по новогръцки език за целите на Академията на МВР. Именно в тази глава изпъкват многогодишният практически преподавателски опит на Даниела Боянова и версираността ѝ във формулирането на работни хипотези и доказването им чрез компетентна интерпретация на въпросниците, вещи съставени от автора. Тук се крие и основното достойнство на дисертационния труд – изработването на един базов лингводидактичен модел, предложен от кандидата, който може да бъде разширяван, променян и допълван с оглед на други по състав и цели на обучение групи от изучаващи новогръцки език. Подобни модели биха били основата за съставянето в бъдеще на учебници

по новогръцки за българи за нуждите и на други висши учебни заведения, в които се изучава този език.

В дисертационния труд забелязахме определени технически пропуски и неточности, които бяха обсъдени с кандидата и вече са отстранени.

Имам и две конкретни забележки, които бих желал да спомена пред уважаемото първично научно звено.

Първата се отнася до необходимостта за прецизиране на формулировките на приносните моменти на труда. Основните приноси са концентрирани в създаването на лингводидактичния модел и именно те трябва да бъдат извадени на преден план. Очевидно „посочването на авангардната позиция на обучението по новогръцки език в България през епохата на Възраждането” не е принос на автора, тъй като е подчертавано от редица автори (вж. напр. Алексиева, А. Гръцката просвета и формирането на българската възрожденска интелигенция. // *Studia balcanica*, 1979, № 14, 156–180), проследяването пък на „процеса на усъвършенстване на методиката на обучение по новогръцки език и преминаването от традиционни методи и подходи към комуникативно ориентирано обучение” предполага анализ на учебници и други пособия за изучаване на гръцки в България, както и на учебните програми и постиженията на университетските специалности с изучаване на новогръцки език, каквато задача авторът не си е поставял.

Втората забележка се отнася до изводите, които са прекалено кратки и не обобщават с необходимата дълбочина изследването, като по този начин не изтъкват постигнатите резултати.

В заключение смятам, че представеният дисертационен труд има необходимите качества съгласно ал. 3 от чл. 6 на Закона за развитие на академичния състав и предлагам да бъде насочен към защита пред научно жури.

**София, 05.05.2016 г.**

**/Доц. д-р Борис Вунчев/**